

»μεν ελίγην υπομονήν». Τὸ κακὸν εἶναι ὅτι καὶ ἡμεῖς εἰ-
μεθα προσωρινὸι ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης καὶ καταδίκιοι φαί-
νεται εἰς ἰσθμίου ἀσθένεσσι.

* *

Ὁ πετροπόλεμος ἐπιτείνεται καὶ ἐκτείνεται μέχρι Πει-
ραιῶς, ὅπου ὁ ἀξιότιμος κ. Μηταράκης κινδυνεύει ν' ἀπο-
λέσῃ τὸν πετροβληθέντα ὀφθαλμὸν του. Ἐν Ἀθήναις δὲ
ὁ πετροβολισμὸς προσέλαβεν ἐσχάτως καὶ κοινωνικὸν τινα
χαρακτῆρα. Κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐπετροβολήθη-
σαν ὁ κ. Δ. Σ. . . ἡ κ. Σ. . . καὶ ὁ κ. Π. Β. Ἀλλὰ καὶ ἐν
τῷ θλίμῳ τούτῳ παρατηρεῖται ἡ διακρίνουσα τὸν ἑλληνι-
κὸν λαὸν ἡμερότης. Οἱ μὲν Γάλλοι κομμουνιστὰι ἔκραζον
«*Les aristocrates à la lanterne*» οἱ δὲ Ἕλληνας ἀπεναν-
τίας θράουσι τὸ φανάριον.

* *

Οἱ κ. κ. φοιτητὰι τῆς ἱατρικῆς ὑπέβαλον εἰς τὸν κ.
Πρύτανιν ἀναφορὰν δι' ἧς ζητοῦσι νὰ δοθῇ αὐτοῖς ἄδεια
νὰ προγυμνάσωνται ἐν τῷ βρεφοκομείῳ. Ἐν ἐγκριθῆ ἡ
τοιαύτη προγύμνασις *in anima vili* νομίζομεν ὅτι προ-
τιμότερον εἶναι νὰ γίνεσθαι ἐν τῷ γηροκομείῳ.

* *

Ὁ κ. Τριγγέτας θέλων νὰ δείξῃ ὅτι ἡ καταδίωξις οὐ-
δὲως ἠλάττωσε τὴν ἐπιβρόχην αὐτοῦ, ἐπαρουσιάσθη χθὲς
εἰς τὴν ἀνάκρισιν μετὰ συνοδίας τριῶν δωδεκάδων δορυ-
φόρων καὶ ὑπασπιστῆν ἔχων τὸν ἀξιότιμον κ. Βιθυνὸν,
σύντομον μὲν ἀλλὰ λίαν κατάλληλον.

* *

Νῦν ἀντίτειλε πάλιν συνάδελφος ὁ «Κόδρος». Ἐκ τοῦ
περιχομένου αὐτῆς δὲν ἠδυνήθημεν ἀκριβῶς νὰ μαντεύ-
σομεν εἰς ποῖον κόμμα ἀνήκει, ἐκ τοῦ ὀνόματος ὅμως
αὐτῆς ὑποθέτομεν ὅτι προτίθεται ν' ἀντιπροσωπεύσῃ τοὺς
ἐυλοσχίστας.

ΘΕΟΤΟΓΜΗΝΣ.

Εὐαγγελικὴ παράφρασις κοινοβου- λευτικῶν ἀγαρρεύσεων.

Κατὰ τὰς περιφῆμους συνεδριάσεις
ἐπὶ τοῦ κατηγορητηρίου.

Πολυλάς. — Οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσονται
εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθ-
μὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ἐδόντων.

Ῥινάκης. — Εἰ δὲ ἐγνώκετε, τί ἔστιν «Ἐλεον θέλω
καὶ οὐ θυσίαν» οὐκ ἂν κατεδικάσετε αὐτούς.

Ζωχιός. — Ταῦτα ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν. —
Ἄλλην παραβολὴν ἀκούσατε . . .

Βαλέτας—Βουλκιώτης. — Ὁ οἶδαμεν λαλοῦμεν, καὶ
ὁ ἐωράκαμεν μαρτυροῦμεν.

Χοιδᾶς. — Ἄρον, ἄρον, σταύρωσον αὐτούς.

Λομβάρδος. — Εἶπατε ἡμῖν, ἔξεστι δοῦναι κῆνον τῷ
Καίσαρι ἢ οὐ;

Δεληγιάννης. — Οὐ δι' ἐμὲ ἡ φωνὴ αὕτη γέγονεν
ἀλλὰ δι' ὑμᾶς.

Δεληγιώργης. — Τί μὲ πειράζετε ὑποκριταί; — Ἐγὼ
ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς προφῆτας καὶ σοφοὺς καὶ
γραμματεῖς.

Ζαῦτης. — (Κάτω κύψας τῷ δακτύλῳ ἔγραψεν εἰς
τὴν γῆν.)

Τρικούπης. — Τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας;
Εἰ δὲ ἀλήθειαν λέγω, διατί οὐ πιστεῦτέ μου;

Κομμουνδοῦρος. — Σοὶ Κύριε. — Μείνατε ἐν ἐμοὶ
καγὼ ἐν ὑμῖν.

ΠΕΛΕΚΟΥΡΗΣ.

Διαβολώτατε κύριε «Ἀσμοδαῖε»,

Σήμερον ἔρχομαι νὰ σὲ παρακαλέσω ὅπως μοι ἐξηγήσῃς,
«ἑλληνικὴ εὐαγγελικὴ Ἐκκλησία» τί νέον εἶναι:—εἰπει-
δὴ καί εἰς τοῦτο σὺ, πειρασμὲ, ἔχεις, δὲν ἀμφιβάλλω, τὸν
γαμψὸν σου ὄνυχα.

Μὴ δὲν εἶναι ἀνέκαθεν εὐαγγελικὴ ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν;
ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἑλλήνων; ἡ Ἐκκλησία τῶν ὀρθοδόξων;
Μὴ δὲν στηρίζεται αὕτη εἰς τὸ Εὐαγγέλιον; Μὴ δὲν
βασίζεται ἐπὶ τῶν ἐπτὰ Συνόδων; ἢ μὴ ἦσαν ἀντευαγ-
γελικαὶ αἱ ἐπτὰ Σύνοδοι;

Τί λοιπὸν ὑπαγορεύεις σήμερον σὺ, ἢ τις τῶν συνδια-
βόλων σου, νὰ ἐνομασθῇ «ἑλληνικὴ εὐαγγελικὴ Ἐκκλη-
σία», ἐκκλησία τις ἄλλη παρὰ τὴν ἀείποτε εὐαγγελικὴν
Ἐκκλησίαν;

ἢ μήπως ἐννοεῖς νὰ ἐνομάσωμεν τοῦ λοιποῦ ἑλληνι-
κὴν τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Φράγκων, ὅσοι ποτὲ διεμαρτυρή-
θησαν κατὰ τοῦ παπισμοῦ; Ἄλλ' οὕτω θέλεις νὰ κατα-
στήσῃς δωρεὰν τοὺς ἀνθρώπους τούτους, γελοίους, ὧ ὄν-
τως διαβολώτατε τοῦ Ταρτάρου υἱεῖ!

Ἐξάλειψον εἰς τοὺς φανακιστὰς πᾶσαν ἐλπίδα, ὅτι ἐν
Ἑλλάδι πολλοὺς θὰ ἀγαρῆσῃ οὕτω γηνοψαρκεφάλους ἢ
σαγήνητων. Ἐν δὲ καὶ εἰς μόνους τοὺς τὸ δόγμα δυτικῶς
τῶν Ἑλλήνων ἀφρωῶσι, πάλιν ἡ ἐπίκτητος ἐπωνυμία